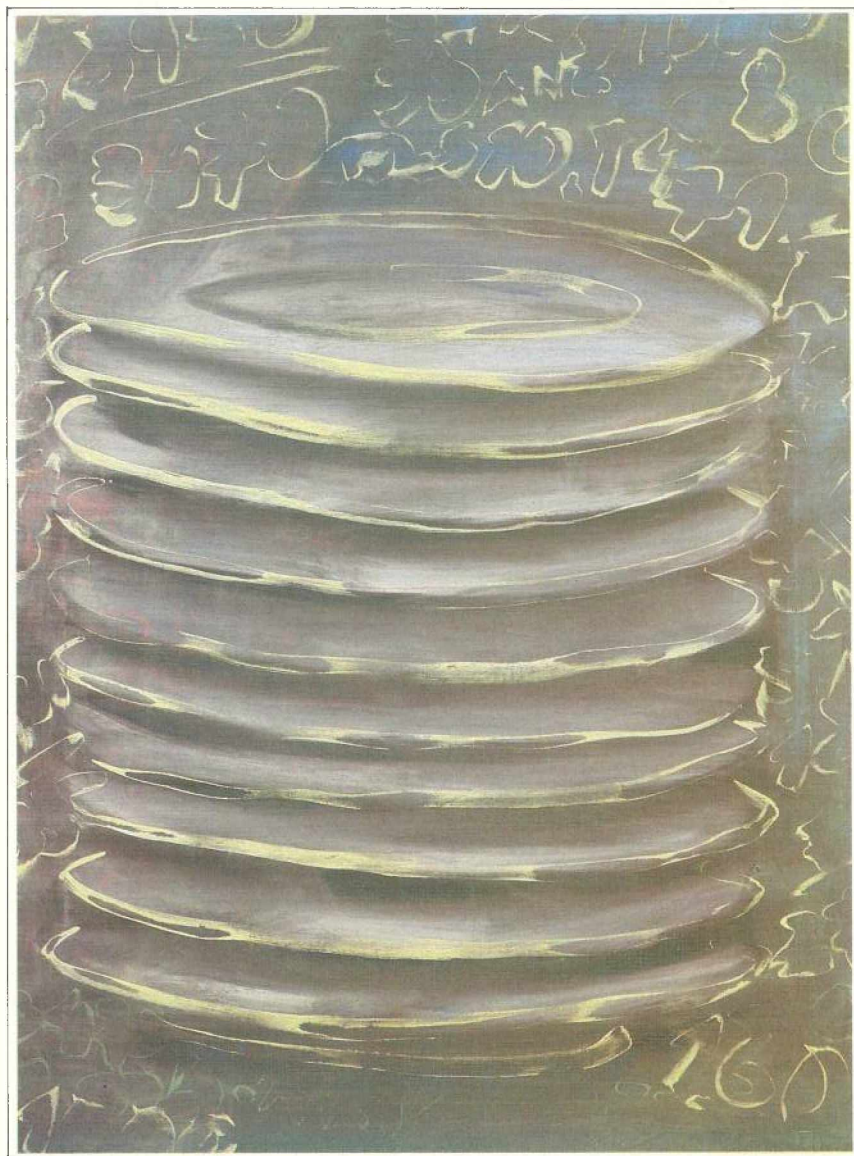

EN CONCERT

CASA DE CULTURA
LES BERNARDES
SALT

Coordinació:
M. ISABEL CASAL

Fotos:
GALERIA 35
JAUME RIBERA
MOISÈS TIBAU

Disseny Gràfic:
LLUÍS VILÀ/DISSENY 22

LLUÍS VILÀ

ENTRE EL CONCERT I EL DESCONCERT

Lluís Vilà ens convida a entrar EN CONCERT amb ell i la seva obra, on tots els elements que posa en joc (visuals, olfactius, musicals, plàstics, comestibles, maquinistes, etc.) ens conviden a viure l'experiència plàstica intensament.

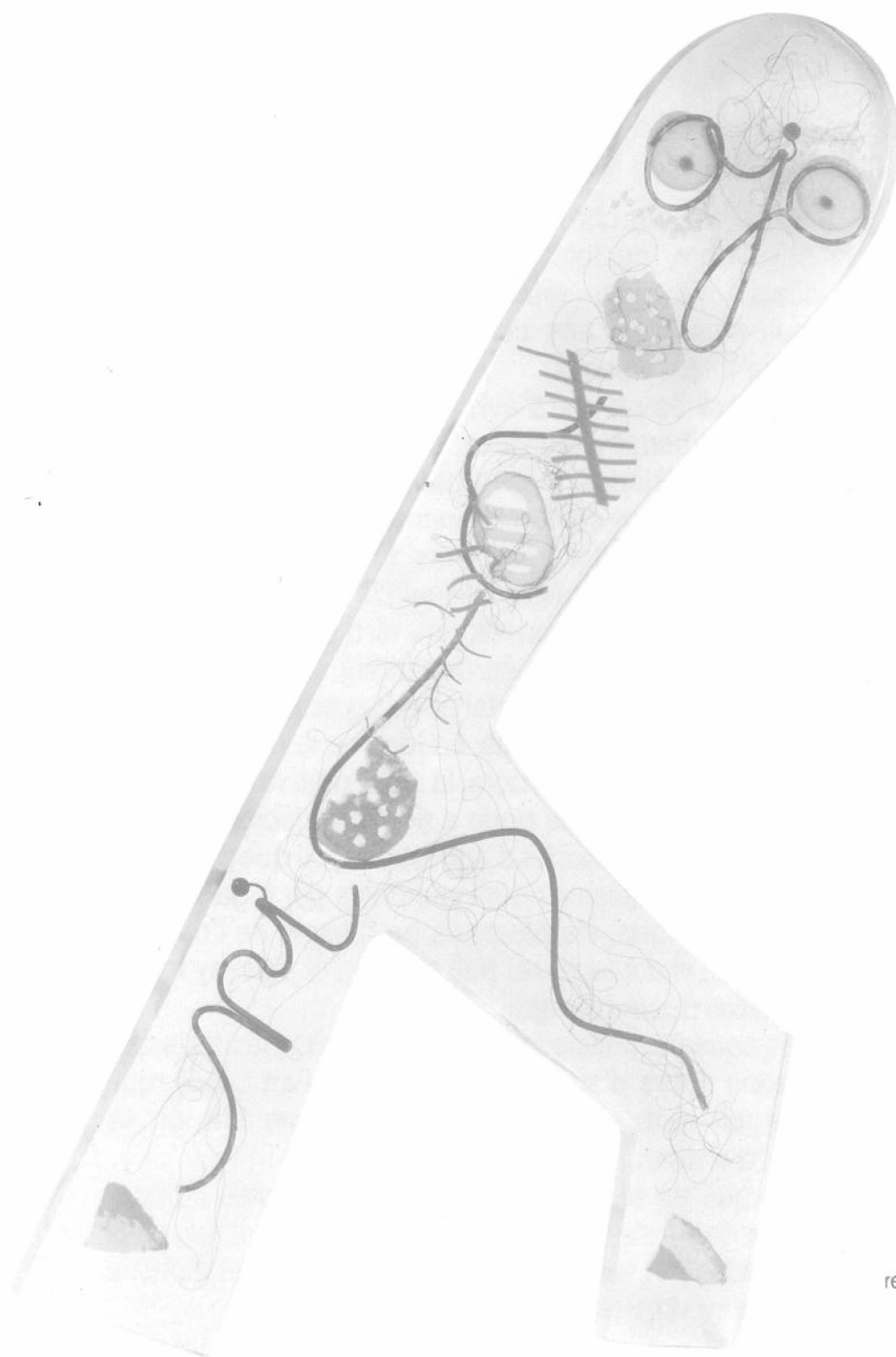
En això és un «rara avis» dels nostres temps, que invoca la llibertat expressiva, conceptual i fàctica dels avantatges històrics més rupturistes per empaltar-los amb la «moderno» sense cap mena de complexos. Tot és suggerent i evocador, les formes fàl·liques, les remembrances hagiogràfiques, la malícia dadà, el misteri sobrereal, l'olotisme impertinent, el bio-ecologisme... i, lògicament, tot allò que és deglutible.

La seva estructura mental es mou per impulsos fagocitadors, com la seva praxis. La idea de la unió en constant transformació incorpora la més rica varietat d'elements i deixa oberta la porta a noves variacions i mutacions. Aquest és el secret d'aquest banyolí que passa per sobre dels esteticismes convencionals per jugar amb el «kistch», l'art brut, els rituals, la profanació de l'objecte, el fet lúdic, el col·lage, «el patchwork», el disseny inútil i la mateixa postmodernitat.

És aquesta maliciosa i alliberadora morbositat la que esperona l'obra d'aquest «outsider» de l'art català, que cal seguir amb ull atent per tal de veure fins on és capaç d'arribar.

Perquè en el fons sospitem que aquestes components esgarrifoses i escruixidores del seu art li han estat alligades pel seu gran mestre més directe, el monstre de l'estany de Banyoles.

DANIEL GIRALT-MIRACLE
maig-1986

OJOS QUE NO VEN
Escultura amb
resina, pa, ferros, etc.
103x59x3 cm.
1.986

ESCOLLINAR-SE
Escultura amb
resina, pa, ferro, etc.
75×40×2,5 cm.
1.986

LA MÀQUINA F

Reprement el fil de consumisme, Vilà ha traspassat a una cadència de sons i moviments la situació devoradora que entreveu en la societat. La màquina ha anat guanyant terreny gradualment, i l'home mecanitzat que Charles Chaplin parodiava a «Temps Moderns» esdevé l'home-espectador disposat a escoltar un concert, en el qual els instruments han estat substituïts per estris de menjar. Una remor repetitiva i insistent, que al·ludeix a un ritu nutricional, encara potser no iniciat perquè no hi ha res a engolir, o bé oferint el resultat culminant d'una devoració pel giny mecànic que mostraren els renaixentistes, motivada pel desig de coneixement i de situar l'home com a centre de l'univers, ve contraposada aquí pel desig provocatiu i evidenciador d'un giny mecànic disposat a recordar un acte vital de l'home, que tot sovint esdevé paròdia social.

En el moment futurista, l'artista es plantejà introduir el moviment, la velocitat, en l'obra d'art. Des d'aleshores, aquest ha estat un desig sovint acomplert. La vida ja no es representa, és: en el seu propi moviment i en la seva extensió en el temps. Els tómbos continuats de plats i coberts i els sons aguts que produeixen són com un concert social per a escoltar i veure, que potser farà que l'espectador desperti d'un malson fagocitador.

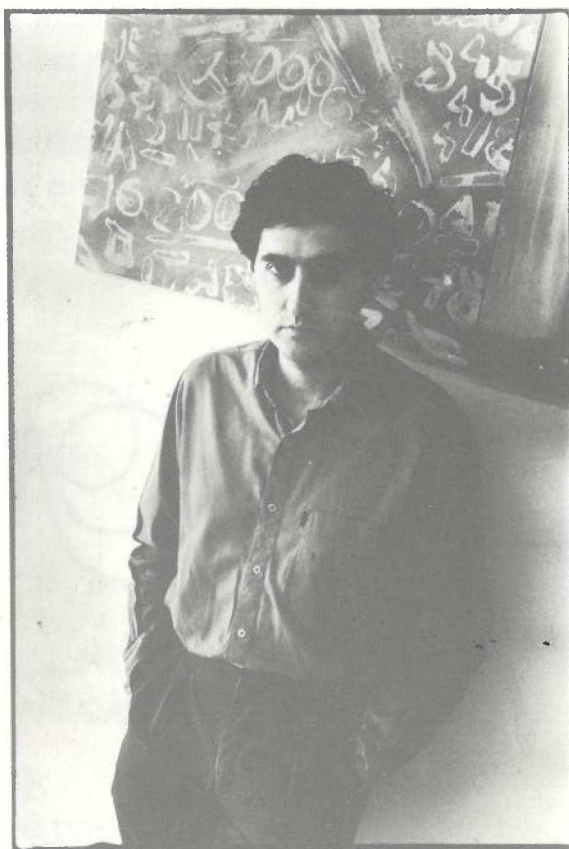
AGOCITADORA

«ZERO GROWTH CONCERT»
Màquina-escultura-musical. 1985
Construcció amb plats, tasses, forquilles, etc.
Sobre una superfície rodant.

PAISATGE RURAL
Dibuix sobre paper
70x50 cm.
1.985

LLUÍS VILÀ
Fotografiat per
Moisès Tibau - 1986

LLUÍS
VILÀ
(Banyoles 1952)

De formació artística autodidàctica, es donà a conèixer amb l'exposició «Entornaments» el 1971. Per elaborar els seus treballs ha emprat mitjans diferents, com la pintura, escultura, accions o instal·lacions. A partir del 1979, i amb les sèries «Sabates comestibles» i «Carn», incorpora l'element menjable o els sobrants com a portadors d'una particular iconografia que converteix el consum en material escultòric i que acostuma a ser-ne el protagonista.

En aquest sentit podríem esmentar treballs com «Entrepà enlluït» presentat a l'Espai 10 de la Fundació Miró de Barcelona; «Ritu Nutrició», a la Galeria Canaleta de Figueres; «Canvi de pell», dins les «Accions» dels Festivals de Navarra a Pamplona, o més recentment «Pa què?», a Barcelona Divina, a Barcelona.

A G U S T Í
F E R N Á N D E Z

Nascut a la Ciutat de Mallorca, ha realitzat estudis musicals a Espanya, França i Alemanya. La seva activitat professional com a pianista, compositor, arranjador i director l'ha portat a diversos indrets del món. Actualment resideix a Barcelona.

La seva polifacètica tasca es projecta sobretot en concert de piano sol, concert de piano a duo amb Antoni-Olaf Sabater i concerts amb el seu trio. Ha col·laborat amb Carles Santos en diversos espectacles i ha treballat en programes de T.V., vídeos, muntatges teatrals i espectacles de dansa. També ha participat en grups de jazz i salsa.

Menú

Pica-pica amb la
MÀQUINA FAGOCITADORA

Entrants
ESCLAVA DEL DESIG

Sopa al gust
TINA

Verdures del temps
EXCUSES

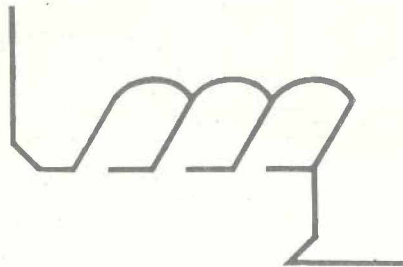
Peix de Roses
REGALIMANT DE BOCA EN BOCA

Carn, segons l'especialitat de la casa
ARDENT

Assortit de postres
PER POR DE LA POR

Vins, licors i altres begudes a part

Aquest menú ha estat escollit, elaborat i servit per
AGUSTÍ FERNÁNDEZ

Del 22 de maig al 7 de juny del 1986
CASA DE CULTURA LES BERNARDES
Carrer Major, 27 - SALT - Girona